

Úgy látszik, buzgó imáinkat meghallgatta az Úr, mert egyszerre csak megszólalt a veszély elmúltát jelző szirénahang. Nem is kell mondanom hogy, a megkönnyebbülés sóhaja szakadt fel mindannyiunkból. A veszély összehozott bennünket, boldog, boldogtalant. Teljes idegenek élénk beszélgetést kezdtek egymással és izgatottan meséltük az átélt eseményeket. A kápolna előtt megálltunk és még egy hálatelt fohász után mindenki sietni akart hazafelé, hogy az otthoniakat is megnyugtassa. Ezekben a pillanatokban mint egy jó angyal megjelent ismét a tábori lelkész, bement a kápolnába és nemsokára felhangzott a Te Deum fenséges dala. Persze mindenki visszatért, sőt még többen is odajöttek és könnyezve mondtunk hálát, hogy a jó Isten csodálatos módon újra megmentette hazánkat.

Bár fejünk felett Damokles kardja lebegett, egyfelejthetetlen emlékek lettek gazdagabbak.

Míg mások füledt óvóhelyeken töltötték a légi-veszély idejét s talán izléstelen tréfákat és fölösleges beszédeket kellett végighallgatniok, mi ott lehetünk a megszentelt helyen s imádsággal és engeszteléssel töltöttük a veszélyes pillanatok. Érezhetjük és remélhetjük, hogy mi a «legjobb részt» választottuk, mert hol lehetünk volna mi sokat szenvedett magyarok nagyobb biztonságban, mint Szent Margit oltalma alatt.

Dr. Paulinyi Gyuláné báró Oertzen Kornélia.

A megrémült törökök

A törökülés idején történt. Mindenki menekült előlük. Mert a törökök után nem maradt ép ember, ép ház. Fosztogattak, öltek és gyujtogattak, görbe, éles kardjuk magyarok vértől piroslott. Menekült mindenki, amerre tudott.

Csak az a pálos barát nem menekült, aki olyan szépen orgonált a kolostor templomában, hogy a népek álmélkodva hallgatták mindig. Jancsi fráter nem tudott elszakadni az orgonájától s a pusztító török sereg közeledtére lélekszakadva rohant fel a kórus lépcsőin, de egyszerre megtorpant. Hisz hiába akarna játszani az orgonán, nincs, aki fujtasson.

Már dörömböltek az ajtón. Lesietett a templomba. Térdre roskadt a csodatevő Fekete Mária képe előtt és így könyörgött: Szűzanyám, segíts! Mentsd meg a templomot! És mentsd meg az orgonát!

A vérszomjas törököket felbőszítette a zárt ajtó. Nekiestek hárman, négyen, tizen az ajtó-

nak. Bedöntötték. És beözönlöttek a templomba. Addigra Jancsi fráter egy szobornak szánt falmélyedésbe ugrott. Odaállt, mint egy szobor. Mereven, mozdulatlanul. Mellette jobbra-balra tőle valóságos szobrok voltak. Remete Szent Pál szobra, apostolok, szentek szobrai.

A pusztító török had, mintha egy ember lett volna, csákánnyal, kampóval törni-zúzni kezdett. Ledöntöttek egy szobrokat. És kacagtak,

A kis kíváncsi (Hún Sándor felv.)

hogy a szobor ezer darabra törve hullik szerteszéjjel a templom kövezetén.

Egyszer csak látja ám Jancsi fráter, hogy többen az orgonára, illetve a kórusra készülnek felkúszni, hogy azt is szétrombolják. De azt is látta, hogy mások feléje törtetnek. Elfelejtette, hogy saját élete is veszedelemben forog, csak az orgonáért remegett. Megmozdult, kiugrott a falmélyedésből a szobrok közül, nagyot kiáltott: Hé, beste lélek, ne bántsd az orgonámat!

A törököknek leesett az álluk a rémülettől. Azt hitték, megelevenedett az egyik szobor s haragjában agyonüti őket. Ha láttatok volna, Kedves Gyermek, mint gázoltak át egymáson s rohantak hanyatt-homlok, ész nélkül ki

a templomból a megrémült törökök, még ma is nevetnétek rajta, pedig ennek már jónégyszáz éve. *Divald Kornél nyomán Böbl Ernő.*

Betűrejtvény

Beküldte: *H. Nagy Stefánia.*

(A hiányzó betűket pótolva, egy kedves ujság nevét kapjátok.)

- rici
- lek
- anna
- va
- ezső
- ella
- li
- ózsa
- bel
- ilda

Kérelem a Főtisztelendő Papsághoz

A budapesti egyetemi templom, a pápai bencés templom, a pécsi egyetemi templom és a többi régi pálos templomok csodálatos művészetű faragásai Gerevich Tibor egyetemi tanár szerint fölveszik a legkiválóbb külföldi művészi alkotásokkal a versenyt. A jobbára ismeretlen pálos művész fráterek felkutatása, műveik számbavétele folyamatban van. Mivel pedig a Rend felszólításakor 1786-ban a pálos templomok gyönyörű berendezései, oltárai, szószékei igen sokszor más templomokba kerültek, mint pl. a túskevári templom főoltára Ukra, szószéke az Iparművészeti Múzeumba, sekrestyeszekrénye Somlósárhelyre: tisztelettel kérjük a Főtisztelendő Papságot, hogy az esetleges birtokukban, illetve templomukban levő, pálos eredetű, művészi értékű faragásokról minket értesíteni, ha lehet, azokról a mi költségünkre készített fényképeket beküldeni szíveskedjenek. (Cím: P. Gyéressy Ágoston O. S. P. szerk. Budapest, XI., Szent Gellért-rakpart 1/b. Pálos Kolostor.) Valóságos csodás véletlen folytán így került kezünkbe egy ismeretlen kicsi falu sekrestyeszekrényének a tetején porosan, pókhálósan két gyönyörű pálos-szobor: Remete Szent Pál és Remete Szent Antal pálos tradíciók szerint ábrázolt, fából készült, kb. félméteres szobra. Remete Szent Pál pálmalevélből gyékényszerűen font tunikában áll, düszszakállú aggastyán, kezén a csőrében kenyeret tartó hollóval,

Remete Szent Antal pedig pálosrendi ruhában, fehér csuklyával, skapuláréval és köpennyel. Ez a váratlan, gazdag lelet ösztönöz arra, hogy a különböző plébániákon esetleg szélszórt egyházművészeti, de nemzeti szempontból is felbecsülhetetlen értékű adatokat rendszeresen gyűjtsük. A megértő felkarolás reményében kérjük hát a Főtisztelendő Papság támogatását.

Főoltárrészlet egy régi pálos templomból (Pápa, XVIII. sz.)

Engesztelő jellegű triduumot tartott P. Gologi Lajos S. J. budapesti Szikla-templomunkban dec. 31-én, jan. 1-én és 2-án. A zsúfolásig megtelt templom a hívek nagy érdeklődéséről és nemes buzgóságáról tanuskodott, melyet csak fokoztak a megrendítő hatású szónoklatok.

A mai feldúlt világban jól esik olvasnunk egyik kedves olvasónk beszámolóját egy fiatal keresztény házaspárról, kik valóban szép példát adnak a mai nehéz idők krisztusi elviselésére. Ezeket írja hát dr. Monostory Elekné Egerből:

Nem rég esküdtek. A férfi katonaruhában. Bajtársak színes egyenzubbonya tarkította a templomi képet.

Lakásuk reménybeli.

Az asszony hivatalba jár Pesten. A férfi ka-